

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر علف کش های انتخابی سویا بر سرعت رشد میسلیم قارچ *Macrophomina phaseolina* (Tassi) عامل پوسیدگی ذغالی در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

پژوهش های کاربردی در گیاه پزشکی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده علف کش ها به طور وسیعی در مزارع مختلف مورد استفاده قرار می گیرند اما مکانیسم فعل و انفعالات ممکن بین علف کش ها و بیمارگرهای گیاهی به خوبی شناخته نشده است. یکی از مهم ترین بیماری های سویا، پوسیدگی ذغالی است که عامل آن قارچ *Macrophomina phaseolina*، می باشد. علف کش های ایمازتاپیر، تریفلورالین و متری بیوزین به صورت کاربرد خاکی در کشت سویا کاربرد دارند. به منظور بررسی اثر غلظت های مختلف علف کش های مذکور بر سرعت رشد قارچ، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی در شش تکرار در شرایط آزمایشگاهی انجام گردید. برای هر یک از علف کش ها، غلظت های صفر تا ۷۰۰۰ میلی گرم در لیتر در محیط کشت سیب زمینی دکستروز آگار (س. د. آ.) در نظر گرفته شد. دیسک قارچ در مرکز پتری دیش های نه سانتی متری قرار داده شد و میزان رشد طولی میسلیم به طور روزانه اندازه گیری گردید. میزان سرعت رشد با استفاده از معادله دز - پاسخ لجستیک چهار پارامتره برازش داده شد. نتایج حاصل از تاثیر استفاده از غلظت های علف کش در محیط کشت نشان داد که بین جدایه ها تفاوت معنی داری وجود دارد. علف کش های تریفلورالین با غلظت های ۴۳۲۰ و ۵۷۶۰ میلی گرم در لیتر، ایمازتاپیر در غلظت های ۲۳۰۰ و ۷۰۰۰ میلی گرم در لیتر و هم چنین متری بیوزین در غلظت های ۵۰۰۰ و ۷۰۰۰ میلی گرم در لیتر تقریباً به طور کامل موجب توقف رشد قارچ شدند. علف کش های ایمازتاپیر، متری بیوزین و تریفلورالین به ترتیب بیشترین تاثیر را روی کاهش سرعت رشد جدایه های *M. phaseolina* در محیط کشت س. د. آ. داشتند.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: ایمازتاپیر، تریفلورالین، متری بیوزین، بیماری خاک برد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616371>

